

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 11Co/444/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210960  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512210960.1

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej S. J., L. XX.XX.XXXX, J. L. E. C., T. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou J. C. A., X. M. D. T. - M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 513,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie č.k. 18C/31/2013-80 zo dňa 10.10.2013 takto

### rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 101,96 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet advokáta JUDr. Igora Šafranka.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 30,29 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet advokáta JUDr. Igora Šafranka.

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením konanie zastavil. V právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovanou a v právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej, ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Nariadil Daňovému úradu Bratislava vrátiť žalobcovi súdny poplatok zaplatený v kolkových známkach v sume 23,80 eur.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe dispozitívneho úkonu žalobcu, ktorý zobral žalobu späť, konanie podľa § 96 O.s.p. zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. a to podľa zásady zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania. Uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že žalobca síce vzal žalobu späť po vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej, ale v posudzovanom prípade nemožno uzavrieť, že dôvodom späťvzatia bol práve vstup vedľajšieho účastníka do konania a ani to, že by bol vedľajší účastník vykonal procesné úkony, ktoré by viedli k späťvzatíu žaloby a v nadväznosti na to, že by bol svojim „odporom“ účelne bránil práva žalovanej. Poukazoval aj na znenie ust. § 150 ods.2 O.s.p. a z toho, že predmetom žaloby bolo zaplatenie 513,01 eur s príslušenstvom uviedol, že ide o tzv. drobný spor, za ktorý si právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil náhradu trov konania v sume 159,17 eur. Podotkol, že v danej veci by bolo potrebné pristúpiť k použitiu ust. § 150 ods.2 O.s.p. a trovy vedľajšieho účastníka nepriznať. Uzavrel, že z dôvodu, že v danej veci trovy na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, po zohľadnení, že išlo o drobný spor, súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

O vrátení zaplatteného súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods.3, 4 a 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení.

Proti tomuto uzneseniu voči výroku o trovách konania v právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej, ktorým súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania, podal odvolanie vedľajší účastník. Poukazoval na zákonnú úpravu ust. § 146 ods.2 O.s.p., ako aj aplikáciu § 150 O.s.p., (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 67/2010 z 09.06.2011). Uviedol, že právo účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry ESLP. Citoval čl. 169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 47 a 38 Charty základných práv EÚ a poukázal na to, že právna pomoc sa poskytuje osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky v prípade, ak je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti. Ďalej citoval čl. 47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom, z ktorého vyplýva aj účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc. Taktiež rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 279/09, z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník má právo aj na advokáta aj na náhradu trov konania a v tejto otázke poukazoval na konkrétne rozhodnutia Krajského súdu Košice, Prešov, Banská Bystrica a ďalšie. Uvádzal uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 9Co/59/2012 z 30.04.2012, v ktorom odvolací súd uviedol, že v danom prípade nie je možné aplikovať ust. § 150 ods.2 O.s.p., nakoľko z dôvodovej správy ust. § 150 ods.2 O.s.p. v znení zák. č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008, vyplýva úmysel prekladateľa zákona vo veciach s nízkou hodnotou sporu pristúpiť k zníženiu neprímeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprímerané, a to obdobne ako je upravené v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, tzv. drobných sporoch. Ide však o konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. O takýto prípad však v danej veci nešlo. K použitiu ust. § 146 ods.2, ako aj § 93 ods.4 O.s.p. poukazoval na uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 9Co/106/2012 z 31.07.2012. Do pozornosti dával aj novelizované znenie § 137 O.s.p., podľa ktorého trovy konania sú, okrem iného náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Navrhoval uznesenie v napadnutom výroku zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania vo výške 183,43 eur v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhoval uznesenie vo výroku o trovách konania potvrdiť a uplatniť si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 30,29 eur s DPH. Vo vyjadrení prezentoval svoj názor, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše Združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Toto tvrdenie podporil predložením viacerých rozhodnutí odvolacích súdov Slovenskej republiky. Zastával tiež názor, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, tomu však bol v zmysle § 29 ods.2 O.s.p. súdom ustanovený opatrovník. Preto nebolo potrebné, aby vedľajší účastník ochraňoval jeho záujmy, preto nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. Zdôraznil, že žiadne z ust. Charty základných práv EÚ ani z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ nepoukazuje na to, že by sa Združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania. Navyše konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť súd prvého stupňa správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.) po zistení, že vedľajší účastník podal odvolanie v zákonnej lehote (§ 204 ods.1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p., ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením z 18.09.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.09.2012. V tomto podaní Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznamuje, že vstupuje podľa § 93 ods.2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na podporu žalobkyne S. J. a žiada doručiť návrh na začatie konania s prílohami a súčasne navrhoval priznať náhradu trov konania. S

týmto podaním predložil súdu aj plnomocenstvo z 18.09.2012, na základe ktorého vedľajšieho účastníka zastupuje JUDr. Igor Šafranko.

Po doručení platobného rozkazu s návrhom na začatie konania vedľajšiemu účastníkovi, doručil vedľajší účastník dňa 19.11.2012 odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom poukazoval, že ide o spotrebiteľskú vec a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré bližšie špecifikoval, pričom poukazoval na citované rozsudky krajských súdov. Uplatnil si náhradu trov konania vo výške 159,17 eur v zmysle ich špecifikácie a vyčíslenia. V podanom odpore požiadal zároveň o doručenie dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.11.2012 žalobca doručil súdu na základe jeho oznámenia dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku.

Uznesením Okresného súdu Košice - okolie č.k. 12Ro/1252/2012-47 zo 16.01.2013 súd zrušil platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Košice - okolie dňa 23.07.2012 pod č.k. 12Ro/1252/2012-23, vzhľadom na to, že sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz žalovanej do vlastných rúk. Žalobca dňa 04.07.2013 doručil súdu vyjadrenie k odporu vedľajšieho účastníka a po doručení výzvy súdu, aby doručil žalovanou podpísanú zmluvu o kreditnej karte a konkretizoval akým spôsobom dospel k výške žalovanej sumy a predložil doklady na preukázanie jej výšky, žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal o zastavenie konania.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu späť, v dôsledku čoho došlo k zastaveniu konania, pričom žalobca neuviedol žiaden dôvod pre späťvzatie žaloby, vzniklo žalovanej právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods.2 prvá veta O.s.p.. Podľa tohto ustanovenia, ak niektorí z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Súd prvého stupňa ale nepostupoval správne, ak na rozhodovanie o trovách konania vo vzťahov medzi účastníkmi konania aplikoval ust. § 150 ods.2 O.s.p..

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania na danú vec nesprávne aplikoval § 150 ods. 2 O.s.p. Podľa názoru odvolacieho súdu zistené skutočnosti odôvodňovali priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi a to vychádzajúc z ním vyčíslených trov. Súd prvého stupňa v tomto konaní (aj keď ide o vec s nízkou hodnotou sporu) nemal pristúpiť k aplikácii § 150 ods. 2 O.s.p., keďže na to neboli splnené podmienky. S prihliadnutím na okolnosti veci a výšku uplatnenej pohľadávky 513,01 €, trovy vedľajšieho účastníka v súvislosti s jeho právnym zastúpením v tomto konaní zodpovedajú primeraným nákladom na vedenie sporu a možno ich preto považovať za dôvodne uplatnené. Keďže Ústava Slovenskej republiky, ako aj Občiansky súdny poriadok (§ 25 ods. 1) umožňujú účastníkovi vždy zvoliť si ako zástupcu advokáta, nemožno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade uplatnené trovy právneho zastúpenia vo vzťahu voči žalovanej pohľadávke boli neprimerané.

Je potrebné doplniť, že z dôvodovej správy ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v znení zák.č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008, vyplýva úmysel predkladateľa zákona vo veciach s nízkou hodnotou sporu pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané, a to obdobne ako je upravené v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, tzv. drobných sporoch. Ide však o konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako samotná pohľadávka. O taký prípad v danej veci nešlo.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vychádzajúc zo zásady, že postavenie vedľajšieho účastníka sa v rozsahu procesných práv a povinností zhoduje s postavením hlavného účastníka, na ktorého strane vystupuje, je potrebné konštatovať, že ak vzniklo žalovanej právo na náhradu trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., vzniklo rovnaké právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej. Preto súd prvého stupňa pochybil, ak o náhrade trov rozhodoval vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podľa § 150 ods. 2 O.s.p., aj keď v správne vychádzal z ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p..

Odvolací súd poukazuje na to, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Z tejto zásady je potrebné vyvodiť záver, že ak vzniklo právo na náhradu trov konania účastníkovi konania, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, má vedľajší účastník rovnaké právo na náhradu trov konania. Jedným z druhov trov konania je podľa § 137 O.s.p. aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zastúpenie vedľajšieho účastníka právny zástupcom je neúčelné, tento názor súdu prvého stupňa nie je správny.

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 prvá veta O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 prvá veta O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Z týchto ustanovení je možné jednoznačne vyvodiť, že vedľajší účastník rovnako ako účastník konania má právo na zastúpenie advokátom. Toto právo mu patrí bez ohľadu na to, či niekto z jeho členov má právnické vzdelanie alebo nie. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.

Ak vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania, a pokiaľ má právo na zastúpenie advokátom, má právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia.

Je pravdou, že povinnosťou súdu je vždy skúmať, ktoré vynaložené trovy boli potrebné na účelné uplatňovanie, resp. bránenie práva. Tento postup pritom vyplýva z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a je použiteľný aj v prípade náhrady trov podľa § 146 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

V prípade, ak vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania je povinnosťou súdu skúmať, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania, vrátane vedľajšieho účastníka musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku.

Odvolací súd preskúmal úkony vedľajšieho účastníka z pohľadu ich účelnosti a dospel k záveru, že postup vedľajšieho účastníka v konaní v zastúpení právny zástupcom nespĺňa znaky neúčelnosti.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a odpor (vyjadrenie) z 09.11.2012. Odvolací súd tieto úkony právnej služby považuje za účelne vynaložené na bránenie práva účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 513,01 eur je hodnota úkonu právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov 34,86 eur. Odmena za dva úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ citovanej vyhlášky je 69,72 eur. K úkonom patrí režijný paušál 2 x po 7,63 eur, čo je 15,26 eur. K odmene spolu v sume 84,96 eur patrí aj DPH vo výške 20 %, čo je 16,97 eur.

Odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania za úkon právnej služby vyjadrenie z 29.10.2013 z dôvodu jeho neúčelnosti, nakoľko toto vyjadrenie bolo doručené súdu prvého stupňa až po rozhodnutí súdu prvého stupňa napadnutým uznesením na pojednávaní konanom dňa 10.10.2013.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, že zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume

101,96 eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca je povinný trovy zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu patrí náhrada trov za jeden úkon právnej služby - odvolanie z 03.12.2013 vo výške 1/2 tarifnej odmeny (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov) - 17,43 eur, k úkonu patrí aj režijný paušál 7,81 eur a DPH vo výške 20 % 5,05 eur. Celkové trovy odvolacieho konania sú 30,29 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o sudcoch v znení účinnom od 01.05.2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.